

כוג'ביוק למערכת

עוז על שרשרת הניסים בהפצת הכור העיראקי

בגיליון 324 תוארה פעולת חיל-האוויר בעיראק לפני 20 שנה, ונכתב שלוותה בשרשרת ניסים:

1. המשקיפים האמריקאים בבסיסי חה"א לא הבחינו בהמראה שברור היה שהיא לצורך תקיפה. 2. מלך ירדן שהבחין במטוסים לא הודיע על כך לעיראקים. 3. העיראקים לא גילו את המטוסים. 4. הם לא תקפו באש נגד, לא העלו לאוויר מטוסי יירוט ולא השתמשו בטיילים.

בפרשה זו ראוי לציין להתייחסות **מפורשת** של אד"ש, כפי שנמצא ביומן הנדפס מאותה שנה, ע' 147:

ביום חמישי, ט' סיון, התקיימה ייחודת: ובין הנכנסים גם הרב קרול, רב המושב חמד. הוא שהה בחדר אד"ש כעשרים דקות ובצאתו סיפר שבין-היתר אמר לו אד"ש כי ארה"ב שמחה מאוד מפעולת ישראל בהפצת הכור בעיראק, אך, כמובן, אין היא יכולה להביע את שמחתה בגלוי.

– ולפי הדברים הללו (שאמנם אינם מוגהים, אך סביר שנרשמו פחות או יותר בדיוק), הרי גם לו היו המשקיפים האמריקאים מבחינים בהמראה, לא הייתה ארה"ב ממחרת לעצור את ישראל מלקיים את המבצע.

ועוד: לפי הפירסומים האחרונים, הרי שמלך ירדן, אחרי שראה במו עיניו את המטוסים, אמנם צלצל להיכן שצלצל והורה להודיע על כך לעיראקים, אלא שההודעה לא הגיעה ליעדה: המלך נענה שאין רואים דבר – שכן, המטוסים טסו במכוון בגובה נמוך ולכן לא נראו במכ"ם.

כמו כן ידוע שהעיראקים גילו את התוקפים לפחות כעשר דקות קודם שהגיעו למטרה, ופתחו עליהם באש נ"מ (=נגד-מטוסים).

עם זאת, הרי שלאור הפירסומים

האחרונים יש לרשום את שרשרת הניסים כדלהלן:

1. תקיפה במרחק טיסה כה גדול, קרוב לאלף קילומטר וללא תדלוק אווירי, התאפשרה הודות ליכולת הביצועים של מטוס F16, וזה הגיע לשירות חה"א רק שנה אחת קודם המבצע: אחרי ההפיכה באיראן "נתקעו" האמריקנים עם מטוסי F16 שיועדו לאיראנים. המטוסים הללו הוצעו כעת למכירה לישראל וחה"א החל בתכנון התקיפה. ההפיכה באיראן באה אפוא בזמן הנכון.

2. במטוסים חדשים יש בדרך-כלל תקלות. הפעם תיפקדו כל שמונת המטוסים התוקפים ללא כל תקלה.

3. כל מטוס צוייד בתוספת שלושה מכלי דלק ובשתי פצצות, בנות טון כל אחת, משא משולב העושה את הנסיעה על המסלול וההמראה למסוכנים. בפועל המריאו המטוסים פעמיים – בשלום.

4. מכלי הדלק היו נתיקים, כלומר, ניתן לנתקם מגוף המטוס. אחרי שהדלק במכלים אוזל אין בהם עוד צורך ובלעדיהם קטנה התנגדות הרוח והמטוס צורך פחות דלק, כך שבניתוק מרוויחים 6-7 אחוזים מטווח הטיסה. אלא שלפי הוראות היצרן האמריקאי אסור בשום אופן לנתק את המכלים הללו כאשר המטוס נושא פצצות, שכן מדובר במטוס קטן והמכלים נמצאים רק סנטימטרים ספורים מהפצצות. מאחר וכאן לא הייתה ברירה ומוכרחים היו לחסוך בדלק, נלקח הסיכון ובאמצע הדרך הלוך, מעל סעודיה הערבית, הושלכו המכלים הריקים אל המדבר. הפעולה עברה בשלום.

5. לקיצור הדרך היה צורך להמריא משדה תעופה דרומי, אלא שממשלת היימין של בגין החליטה על מסירת סיני לידי שונאי ישראל, כולל שדות התעופה שבו. הנס היה שהחזרת שדה עציון שלידי אילת התעכבה, וממנו המריאו המטוסים לעיראק.

6. בתדריך שנערך בבוקר המבצע התקבלה אינפורמציה על סופות חול

מדבריות, היכולות לחבל בטיסה הנמוכה. בפועל לא היו סופות כאלו והטיסה עברה בשלום.

7. בהתקרב המטוסים למרחק כעשר דקות טיסה מהכור, גילום העיראקים וירו לעברם פגזי נ"מ. האש נורתה גם במהלך תקיפת הכור אך אף מטוס לא נפגע.

8. ברשות המודיעין הישראלי היו ידיעות על כוונת העיראקים להקים סביב הכור מערך בלונים שירימו כבלים וימנעו ממטוסים מנמיכי טוס להתקרב. כוונה זו לא יצאה אל הפועל.

9. בתדריך הבוקר נמסר גם על עננות חלקית, שמשמעותה אפשרות להסתרת הכור מעיני הטייסים. בפועל הייתה ראות מצויינת.

10. היות ולא נורו טילים ולא נערך קרב אווירי – שתי עובדות שכל אחת מהן היא נס בפני עצמו – נחסך דלק והמטוסים הגיעו בחזרה בשלום. אחד המטוסים הגיע בטיפות הדלק האחרונות!

11. קודם המבצע סברו מומחי בטחון בישראל שהריסת הכור תעכב את פיתוח הנשק הגרעיני של עיראק בשש עד שבע שנים. לפועל התעכב הדבר יותר ובתקופת מלחמת המפרץ, עשר שנים אחרי המבצע, לא היו לעיראקים ראשי נפץ גרעיניים.

לאידך, בכתבה הנזכרת צויינו תקלות: שחלק מהפצצות פגעו אמנם בכור אך לא התפוצצו, ושבדרך חזרה, כשהגיעו המטוסים לאילת, החלו לצוץ בעיות שונות בתפקודם ורק בקושי חזרו לבסיס – אך בפירסומים האחרונים לא מצאתי איזכור לתקלות אלו (רק זאת שלא כל הפצצות פגעו ישירות במטרה, אלא באחד המבנים שלצדה).

מאחר ונצטוונו – ראו 'ספר השיחות תשנ"ב' ע' 185 – לפרסם את הניסים שבדורנו, בהדגשה שהדבר נוגע לביאת משיח צדקנו בגאולה האמיתית והשלימה, הרי שסביר להניח שכדאי גם לדייק בפרטים, ויהיו שורות אלו השלמה למתפרסם עד כה.

שמואל קראוס

מקורות שנשמטו

ביהתקשותי גיליון שנה (ל"ג בעומר, ע' 18), הועתק מענה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שיליו – בעניין שילוב אצבעות הידיים – מתוך קובץ 'דבר מלך' שנדפס בתשנ"ט בכפר חב"ד.

ומעיר הרב הכותב: "חבל שבקובץ זה וכיו"ב, שמקורותיו רבים ומגוונים, לא ציינו את המקור ממנו ליקטו כל מענה, דבר המקשה מאוד על האפשרות לברר את דיוק השאלה, וביותר – אם נפלה טעות כלשהי במענה עצמו. והוא דבר שכיח. והלוואי יתקנו זאת בהוצאות הבאות ובקבצים הבאים עלינו".

הערה זו נכונה בהחלט, אף שבנושא הנידון לא נפלה טעות בהעתקת המענה מתוך כתי"ק, הנדפס לראשונה, ביחד עם תיאור השאלה, ב'בית משיח' גיליון 158 ע' 9.

עם זאת, לדידי תמוה שהרב המעיר מתבזה בפירסום הערה שכזו דווקא בבימה המפורסמת בהשמטה מכוונת של מקורות (ראו הנסמך אצלי בגיליון 264 ע' 84 הערה 5).

וראו זה "חדש": זה כמה שנים שהרב הנזכר חוזר ומפרסם כאילו אד"ש **הקפיד** להשתמש בליל הסדר, ואף בכל השנה, דווקא בין אדום. העובדה שכבר בתשנ"ח הערתי כאן (גיליון 181 ע' 65-64, ושוב בתשנ"ט בגיליון 225 ע' 53 ובגיליון 226 ע' 57) על השיבוש שבקביעה זו, לא מנעה ממנו לחזור עליה גם קודם הפסח השתא (בגיליון שמח ע' 19 הערה 15), וגם כשנזכר ותיקן (בגיליון שנ ע' 14) לא טרח לציין מקורו. כך גם בתיקונו (שם) לעניין הצלחת ל"כלי שבור", שמקורו בכתב אצלי ב'בית משיח' (שם). לו ציין למקור זה, היו הקוראים יודעים שאצל אד"ש לא רק ש"הצלחת נראית שלמה", כפי שכתב, אלא שלמה ממש.

ומעניין לעניין:

בגיליון שנו (בהר-בחוקותי) ע' 20-19 מאריך הרב הכותב בעניין צירוף שם לשמות הנשיאים, ומהנכון היה לציין לנאסף בעניין זה ב'בית משיח' גיליון 120 ע' 37-34.

בגיליון שנח (נשא) ע' 20 הערה 3, הביא **שמועה** בשם הרב יעקב נדא ע"ה לעניין קידוש לבנה אחר הזמן, אך כבר התפרסם – 'שמועות וסיפורים' מהדורת תש"נ ע' 183-182 – מכתב מהני"ל בעניין זה, ושם ביתר פירוט, ושהמעשה בחג הסוכות היה אחר הסתלקות המהר"ש – כך שאין מקום לחישוב שערך שם הרב הכותב.

בגיליון שנט (בהעלותך) ע' 17 התעניין במנהג פתיחת ארון-הקודש כסגולה להריון,

אך כבר בתשנ"ב התפרסם – בקובץ 'הערות וביאורים' גיליון תרלו ע' 29 – שקודם הדפסת 'קובץ מנהגי חב"ד בענייני הריון...' באותה שנה, נשאל אד"ש "האם הכוונה למשך כל חדשי ההריון או החל מהחודש התשיעי, או לפני זה? והאם זה הוראה לרביס?" – ובמענה העביר קולמוס על כל הקטע, שלכן לא נכלל בקובץ הני"ל.

שמואל ק.

נ.ב.

כאן מקום איתי להתייחס (ושלא באשמתי – באיחור רב) לדברים שהטיח בי מ.י. ביכפר חב"ד' 887 ע' 33:

"כמה פעמים נזדעק ק.ש. במאמרים ארוכים ומפורטים בב"מ על שאין מזכירים את שם על דברים (ש)אולי נלקחו מהם, ולא ראיתי שבמאמרו בגל' 245 יפרש מהיכן נטל את צילום מכתבו של הרבי ואת צילום הכתי"ק שבעמ' 63".

חושבני שמיותר לחזור ולהתייחס להנהגה זו של השמטת מקורות, אחרי שברי לי כי הקוראים האובייקטיביים שוכנעו בוודאותה והתקוממו כמוני נגד ניסיון ההכחשה כאילו מדובר רק ב"אולי". אשר לטענה הספציפית:

מ.י. אמנם אינו מפרש מהיכן לדעתו נטלתי את הצילומים שצורפו למאמרי שבגיליון 245 (ערי"ה תש"ס), אך נראה שמכוון לכך שנדפסו ביכפר חב"ד' 866 (אב תשנ"ט) ע' 28-29, ושם בע' 26 צויין שאלו "**צילומי מכתבים ומסמכים בפרסום ראשון**" שמקורם ב'תשורה' שהדפיס לרגל חתונת בנו. אך, מה לעשות, שוב מדובר בשקר גס ובהטעיה מכוונת (וקיבלתי את בקשת מערכת 'בית משיח' שלא לפרט את המניעים לכך):

באותו עמוד במאמרי, 63, **צינתי במפורש למקור** בו פורסמו המכתבים: בע' 6-805 של הספר 'תולדות לוי יצחק', בהוצאה [חמ"ל]ש[ית שנדפסה בתמוז תשנ"ה, ארבע שנים לפני הדפסת ה'תשורה' שלו. בטוחני שכל מי שיטרח לבדוק את הצילומים הללו, אפילו במבט שטחי, יווכח בעובדה שאלו הנדפסים ב'בית משיח' נלקחו משם, כפי שצויין, ולא מההדפסה המאוחרת. וקיצרתי.

רמזים בספר דניאל

תוך כדי אמירת תיקון בליל חג השבועות, נתקלתי בקטע שבספר "דניאל", קטע עלום

וטמיר! אך מרטיט, בצפנו בלובו את סוד הגאולה, וכך כתוב שם בפרק י"ב פסוקים י' י"א י"ב י"ג :

(י) יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים, והרשיעו רשעים ולא יבינו כל רשעים, והמשכלים יבינו:

(יא) ומעת הוסר התמיד ולתת שקוץ שומם, ימים **אלף מאתים ותשעים**:

(יב) אשרי המחכה ויגיע לימים **אלף שלש מאות שלשים וחמשה**:

(יג) ואתה לך לקץ ותנוח ותעמד לגורלך לקץ הימין:

מפרש רש"י שם:

(י) יתבררו ויתלבנו – החשבונות האלה וכו' והרשיעו רשעים – את החשבונות, לחשבם שלא כמשפט, וכשיכלו, יאמרו אין עוד גאולה (ח"ו)

ולא יבינו – אותם כל רשעים (היינו מכחישי הגאולה)

והמשכלים יבינו – אותה בבא עת קץ. ע"כ.

ללא ספק, לפי המשך דברי רש"י הקדוש טמון כאן סוד קץ הימין. היינו הגאולה ע"י אדמו"ר מה"מ, אך הענין הוצפן היטב עד לימים אלה, אשר נתגלה לנו אדמו"ר מה"מ ומכריז ללא הרף הנה זה משיח בא **וכבר בא**.

ולכן, לאחר שניתנה הרשות ע"י מה"מ עצמו נתגלה לנו גם הפתרון לחשבונות אלו.

משך קיום העולם ס"ה 7000 שנה, זוהי נקודת המוצא:

7000 -

1290 מפסוק י"א

5710 היינו = ה' אלפים תשי" תחילת נשיאותו של הרבי.

7000 -

1335 מפסי י"ב

5665 היינו = ה' אלפים תרס"ה, כאשר הרבי מה"מ בן 3, וכפי שכתב: "מיום עומדי על דעתי (היינו גיל 3) נרקם במוחי רעיון הגאולה".

והנה אנו מצויים בעיצומם של ימי הגאולה.

ויהי רצון שנזכה לראותם כבר בעיני בשר, מלך ביפויו תחזינה עינינו אמן.

משה יוסף פרידמן

קרית חב"ד צפת